

Waarom zou je kerst – missen? Nou, dat zou ik helemaal niet erg vinden.

Ieder jaar hoor je meer mensen zeggen dat ze de kerstdagen het liefst ergens in niemandsland zouden willen doorbrengen. Nog zijn de meer de meesten niet, maar toch.

Al dat geregeld..., al dat afstemmen... Rekening houden met elkaars gevoeligheden, kwetsuren tot en met dieet voorschriften.

En dan, ja, wat is het, de schaamte, de kerstschaamte die hangt rond de verschillende elementen van het kerstfeest:

- het ogenschijnlijk vreugdevolle samenzijn dat het gemis van geliefden zo navrant kan overstemmen of dat de gebrokenheid van allerlei relaties zo pijnlijk kan verhullen
 - de boom zonder wortels
 - de overvloed
 - de woorden over vrede die je niet meer aan kunt horen als er tegelijk weer over kern -en andere wapens wordt gesproken
 - het ongeloof in de zachte krachten en de goede machten of twijfel aan, wat is het?
- Inderdaad redenen te over om ongemakkelijke gevoelens, preciaire situaties uit de weg te willen gaan.

Dan je toch maar verstoppen, het kerstfeest voorbij laten gaan. Kerst missen?

Om de proef op de som te nemen ben ik met die vraag op zak een tijdje zeg maar verdwenen.

Om in gedachten de kerstdagen voorbij te laten gaan als een niet gevierde verjaardag.

Ik trok me terug op de zolder. Het is de plek om naar toe te gaan als het water onverhoeds zou stijgen bij een dijkdoorbraak. Waar ik woon is het 3 meter zoveel onder de zeespiegel en de aanpassingen aan de gevolgen van de klimaatverandering zijn nog verre van op orde.

Het is koud op de zolder, ik heb veel truien aan. Naast andere ramen zitten er ook 2 klappaampjes als bij de ark van Noach. Geen duiven. Zouden we de katten kunnen meenemen, daartoe in staat zijn? Ik stel me voor dat het water echt gestegen is en dat het toevallig kerst is. Ga ik kerstmissen?

Ik zie dat ik nog steeds ben vergeten om lucifers neer te leggen en kaarsen klaar te zetten.

Ik heb er ook geen muziek en eerlijk gezegd zou ik ook niet weten wat passend is voor het gegeven moment.

Voor je het weet heb je zo'n dansend-ten-ondergaan-gevoel.

Ik merk dat ik hunker naar iets minimal. Iets etude-achtigs. Iets wat doorgaat. Misschien de canon van Bach? – Of juist iets heel anders.

Gevoelens van gemis en daarna van liefde komen opzetten. Dit kan toch niet het laatste zijn. Ik zou nog.... En dan is daar een flard van Here Today, een lied van Paul McCartney dat hij maakte uit gemis van zijn vermoorde compagnon John Lennon. Hij maakte het toen ze een keer op tournee door een orkaan gestrand waren in zomaar een dorp na een lange nacht doorgaan.

Eigenlijk te laat komt John ineens dichtbij, misschien nog dichterbij dan bij leven, gemist en geliefd aanwezig in het lied. Wij luisteren naar een instrumentele versie van het lied op de vleugel.

Waarom zou je kerst-missen: trouwens, hoe zou dat kunnen gebeuren?

Kerst missen is zo gebeurd merk ik. Helemaal als je vergeet te eten en bijna in slaap valt. Ik laat de crackers onaangebroken. Wel neem ik een slokje water uit één van de flessen die wel klaar staan voor mindere tijden.

Ik laat allerlei voorbijgegangene kerstfeesten de revue passeren. Het verhaal van de engelen en de

herders, Herodes en de wijzen. Gelach en gehuil van kleine kinderen En vooral veel licht in het donker.

Inmiddels is het hier op zolder behoorlijk donker geworden. Dom van die kaarsen. En geen bijbeltje... Ondertussen ben ik weggedommeld. En voor ik het weet ben ik samen met alle dromers van de kerstnacht. Ik zie Herodes, levensgroot. Van allemaal in het kerstverhaal lijkt hij wel het meest dichtbij te komen in onze wereld van sterrenwichelaars, ruimteveroveraars en datavorsers die ondertussen iedere echt belangrijke boodschap missen. Hoe zou de wereld eruit zien als de Herodessen van deze wereld werkelijk eer zouden gaan bewijzen aan wat klein en kwetsbaar is? Een onzingedachte natuurlijk, want dan zouden het geen Herodessen zijn. Dat hadden de wijzen ook al ingezien. Dan hoor ik waarschuwingen. Moet ik vluchten? Het klopt ergens niet. Ik zit in de droom van de dromers de geboorte voorbij. En die geboorte heb ik gemist. Het is alsof ik word teruggefloten: je hebt een hoofdstuk gemist. Eerst het kind zien, dan mag je verder dromen. Als vanzelf komt er dit lied: zingen.

Waarom zou je kerstmissen. Ja waarom zou je ?

Kerstmissen lijkt ineens een nieuw werkwoord. Ik kerstmis, jij kerstmist, wij kerstmissen. Kerstmissen om het te vieren. In te zien dat het even in de kou, in de nacht zijn, genoeg is om kerst te vieren. Het is gek om dat in je eentje te doen, maar het bleek niet onmogelijk. In de liederen is er een veelheid aan mensen en beelden die je dicht bij kunt halen. Hardop in de beslotenheid van de zolder klonk het zingen een beetje griezelig, maar tot een beetje geneurie kwam het wel.

Ik besluit ondertussen naar beneden te gaan. Het experiment is beëindigd.

Buiten lukt het Ere zij God onmiddellijk, er kan zelfs een gloria vanaf. Ik voel grond onder mijn voeten. Nog is de wereld niet vergaan.

Nog is er uitzicht en ik bedenk: waarom zou je kerstmis willen missen zolang je de kans hebt te worden aangeraakt door het wonder van de goede machten.

- Het is zo gebeurd: kerst-missen, zo uit je systeem hoor-, - het vieren is anderzijds ook zo gebeurd -, waarom zou je het voorbij laten gaan als je de kans hebt toch die woorden in je te laten afdalen die ervoor zorgen dat wapens, geld en macht niet het laatste woord hebben. Vier het gewoon ondanks alles. Zorg, aandacht, liefde zijn de ingrediënten voor een mooi samenzijn om je even geborgen te weten of om anderen een moment thuis te laten komen, te laten genieten.

En, als je het viert, - laat dan het lied van Maria waarin zij zich gehoord en gezien weet de basis zijn van het wonderlijke verhaal.

Het lied waarin zij zingt van dat machtigen van de troon gestoten zullen worden, rijken ledig worden heengezonden en zo meer. Het kan allemaal anders. Nog steeds.

Maar het moet wel gebeuren, want het water staat dan letterlijk dan figuurlijk hoog, te hoog.

Moge de zachte krachten en de goede machten je inspireren om te zorgen dat er iets gebeurt, ter wille van de toekomstige tijd!

Horen wij een instrumentale versie van de lofzang van Marie, Amen.